

Sentencja

- 1) Wykładni art. 3 ust. 5 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko w związku z jej art. 3 ust. 3 należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje w sposób tak ogólny i bez indywidualnego zbadania każdego przypadku, iż ocena na podstawie tej dyrektywy nie jest przeprowadzana, gdy plany, które określają sposób użytkowania małych obszarów na poziomie lokalnym, dotyczą tylko jednego przedmiotu działalności.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/42 należy interpretować w ten sposób, że ocena wpływu na środowisko zrealizowana zgodnie z dyrektywą 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmienioną dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., nie zwalnia z wymogu przeprowadzenia takiej oceny na podstawie dyrektywy 2001/42. Jednakże do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy ocena, która została przeprowadzona na podstawie zmienionej dyrektywy 85/337, może być uznana za wyraz skoordynowanej lub wspólnej procedury i czy obejmuje ona już wszystkie wymogi dyrektywy 2001/42. Jeżeli okazałoby się, że taka sytuacja ma miejsce, to nie byłoby już wymagane przeprowadzenie nowej oceny zgodnie z tą ostatnią dyrektywą.
- 3) Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy 2001/42 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on państw członkowskich do ustanowienia w ich systemie prawnym skoordynowanych lub wspólnych procedur, które spełniają wymogi dyrektywy 2001/42 i zmienionej dyrektywy 85/337.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 września 2011 r. — Bell & Ross BV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Klockgrossisten i Norden AB

(Sprawa C-426/10 P) (¹)

(**Odwołanie — Podpisany oryginał skargi złożony po terminie — Wada usuwalna**)

(2011/C 331/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bell & Ross BV (przedstawiciel: adwokat S. Guerlain)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Klockgrossisten i Norden AB

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie T-51/10 Bell & Ross przeciwko OHIM — Klockgrossisten i Norden, na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2009 r. (sprawa R 1267/2008-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Klockgrossisten i Norden AB a Bell & Ross BV — Podpisany oryginał skargi złożony po terminie — Pojęcia usprawiedliwionego błędu i nieprzewidywalnych okoliczności — Zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności — Oczywista niedopuszczalność

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Bell & Ross BV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Węgry) w dniu 27 lipca 2011 r. — Erika Jörös przeciwko Aegon Magyarország Hítel Zrt

(Sprawa C-397/11)

(2011/C 331/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Erika Jörös

Strona pozwana: Aegon Magyarország Hítel Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postępowanie przed sądem krajowym jest zgodne z art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG (¹), jeżeli po stwierdzeniu, że którykolwiek z ogólnych warunków umów, do których odnosi się powództwo, jest nieuczciwy, sąd bada nieważność omawianego warunku z tego względu, nawet jeżeli nie został on konkretnie podniesiony przez strony?
- 2) Czy sąd krajowy powinien również prowadzić postępowanie w sprawie wszczętej przez konsumenta, zgodnie z tym co opisano w pytaniu pierwszym, chociaż zazwyczaj, w przypadku gdy strona poszkodowana wnosi powództwo na tej podstawie, stwierdzenie nieważności ze względu na nieuczciwy charakter ogólnych warunków umów nie należy do właściwości sądu rejonowego, lecz sądu wyższej instancji?

3) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie — czy sąd krajowy może również rozpatrywać w postępowaniu w drugiej instancji kwestię nieuczciwego charakteru ogólnych warunków umów, jeżeli nie była ona rozważana w postępowaniu w pierwszej instancji i, zgodnie z krajowymi uregulowaniami, w postępowaniu odwoławczym nie można co do zasady uwzględnić nowych okoliczności faktycznych ani przedstawiać nowych dowodów?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil de Barcelona (Hiszpania) w dniu 8 sierpnia 2011 r. — Mohamed Aziz przeciwko Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Sprawa C-415/11)

(2011/C 331/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Mercantil de Barcelona.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mohamed Aziz.

Strona pozwana: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system egzekucji tytułów sądowych dotyczących dóbr obciążonych hipoteką lub zastawem ustanowiony przez art. 695 i nast. Ley de Enjuiciamiento civil [ustawy o postępowaniu cywilnym], zawierający ograniczenia w odniesieniu do podstaw zaskarżenia przewidziane w hiszpańskich przepisach proceduralnych, stanowi oczywiste ograniczeniem ochrony konsumenta, ponieważ oznacza oczywistą formalną i materialną przeszkodę dla konsumenta w wytaczaniu powództw lub korzystania z sądowych środków zaskarżenia, które zapewniałyby skuteczną ochronę ich praw.
- 2) Zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wyjaśnienie pojęcia nieproporcjonalności w odniesieniu do:
  - a) możliwości wcześniejszej wymagalności w umowach zawieranych na długi okres czasu — w niniejszej sprawie 33 lata — z powodu niewykonania postanowień umownych w konkretnym, ograniczonym okresie;
  - b) ustalania odsetek za zwłokę — w niniejszej sprawie przewyższających 18 % — które są sprzeczne z kryteriami ustalania odsetek za zwłokę w innych umowach z

udziałem konsumentów (kredytu konsumenckiego), które to odsetki w innych umowach z udziałem konsumentów uważane są za nieuczciwe, a które jednakże w umowach dotyczących nieruchomości nie posiadają jasno określonego przez przepisy prawa limitu, nawet w przypadkach, kiedy mają zastosowanie nie tylko do rat wymagalnych, lecz do całości kwoty należnej z uwagi na wcześniejszą wymagalność;

- c) ustalania mechanizmów rozliczeń i obliczania odsetek zmiennych — zarówno zwykłych, jak i za zwłokę — stosowanych jednostronnie przez pożyczkodawcę, związanych z możliwością egzekucji z hipoteki, które nie pozwalają dłużnikowi, wobec którego prowadzona jest egzekucja, na zaskarżenie sposobu obliczenia kwoty długu w samym postępowaniu egzekucyjnym odsyłając go do postępowania rozpoznawczego, przy czym zanim uzyska on ostateczny wyrok, egzekucja zostanie zakończona lub dłużnik, co najmniej, straci mienie obciążone hipoteką lub zastawem, która to kwestia ma szczególne znaczenie w sytuacji, kiedy pożyczka została udzielona w celu nabycia mieszkania, a egzekucja oznacza eksmisję z nieruchomości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Innsbruck (Austria) w dniu 10 sierpnia 2011 r. — TEXTDATA Software GmbH

(Sprawa C-418/11)

(2011/C 331/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TEXTDATA Software GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy prawo unijne w swoim obecnym stanie, w szczególności

- 1) swoboda przedsiębiorczości, o której mowa w art. 49, 54 TFUE,
- 2) ogólna zasada skutecznej ochrony praw (art. 6 ust. 3 TUE) (zasada skuteczności),
- 3) zasada bycia wysłuchanym zgodnie z art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych (art. 6 ust. 1 TUE) i art. 6 ust. 2 EKPC (art. 6 ust. 1 TUE),
- 4) zasada ne bis in idem, o której mowa w art. 50 Karty Praw Podstawowych lub
- 5) wymogi w odniesieniu do kar w ramach procedury publikacji, o których mowa w art. 6 dyrektywy 68/151/WE (¹), art. 60a dyrektywy 78/660/WE (²) i art. 38 ust. 6 dyrektywy 83/349/WE (³),